

MŮJTYSVĚT

Divadlo
Polárka

divadelní občasník pro děti a jejich rodiče

Pod zadkem

Bydlím v černém pytli a tam čekám na moment, kdy si zahrají stěžejní roli v inscenaci *Co šeptají stromy?* Každé představení je pro mne jedinečné a každé je pro mne novým zážitkem. O jednom z nich vám dnes chci vyprávět.

Čekal jsem, až mě technik naklepe a položí na podložku s letokruhy. Jen co se tak stalo, začali do místnosti chodit / batolit se / plazit se diváci. Kdo dnes sedne na mne? Byla to malá holčička v červených šatech. Oči vidně divadelně znala. Skoro dva roky, řekl bych. Sedla si vzpřímeně na mé naducané já, ukázala

na cosi ležícího na zemi přikrytého bílou látkou a znale pravila: „Pán. Spinká.“

V následující chvíli se za zvuku bubnů začal přehoz hýbat a ukázalo se, že malá má pravdu. Kolega vedle mě se trochu zavrtěl. Jeho host se rozplakal. Ale jen co zpod závěsu vykoul he-rec David, jeho oči se na něj soustředěně zadívaly a na slzy zapomněly. Na scéně je jeden velký strom s celou řadou dvířek, ze kterých vylézají zvířátka a se všemi diváky se seznamují. Ptáčka si mohou všichni pohladit.

Pokračování na straně 3

Polárka v Dlouhé

Dramaturgyně Kája Ondrová často leží v knihách. Tentokrát spí s úsměvem, neboť Polárka si z festivalu Dítě v Dlouhé odvezla cenu odborné poroty za inscenaci František z kaštanu, Anežka ze slunečnic.

Divadlo
Polárka

www.divadlopolararka.cz
fb: Skřítek Můjtsvět
redakce@divadlopolararka.cz

Úvodník šéfredaktora

Ahoj čtenáři a čtenářky,
Strašidla nikdy nespí. Tedy - ne, že by to neuměla. Ale od chvíle, kdy se naše redakce uskupila kolem těchto novin, tráví namísto spánku čas psaním článků a vůbec - tvorbou novin. V tomto čísle se mimo jiné můžete dozvědět, co to vlastně ona redakce je a kdo ji tvoří.

Blíží se letní prázdniny. Těm se mezi námi novináři říká "okurková sezona". Znamená to, že se všichni novináři vydávají na své chaty pěstovat okurky, které si pak fotí, píší o nich články a chlubí se jimi. Budete také pěstovat okurky? Pokud ano, nezapomeňte nám je vyfotit, v září otiskneme fotky těch nejhezčích! A teď už - PEČENĚ!

Váš
Můjtsvět

Na Polárce jsou nejlepší Bobři

V minulém čísle jste si mohli přečíst, jak vnímá Polárku náš umělecký šéf se svou ženou. Nyní jsem se rozhodl podívat se na to naopak z divácké strany. Oslovil jsem tedy maminku Gabrielu Jasanovou Foltanovou, která k nám do divadla chodí pravidelně se svým malým, čtyřletým Davidkem.

Paní Gabriela s Davidkem a herečkami Pohádek 1000+1 noci v Polárce

Jakých pět slov podle Vás vystihuje Polárku?

Gabriela: Legrace, fantazie, super, inspirace a možná i nějaké poučení.

Kdy jste Polárku poprvé navštívili?

G: Poprvé jsme byli v Polárce, když měl Daviděk rok a půl. Teď bude mít v úterý čtyři, takže už je to dlouho. (Tímto dodatečně přejeme Davidkovi VŠE-CHNO NEJLEPŠÍ!, pozn. red.) Od té doby chodíme pořád. (Opodál sedící manžel dodává): Já byl v Polárce poprvé ve školce – takže letos plus minus 28-30 let.

(Tehdy šlo ještě o Divadlo Jitřenka, pozn. red.)

Jak často tedy chodíte do Polárky?

G: No... to je tak nárazově. Mně připadá, že jdeme vždycky tak třikrát po sobě a pak máme pauzu. Ale statisticky by to určitě vyšlo, že aspoň jednou za měsíc. A chodili bychom i častěji, kdyby představení neměla derniéry a kdybychom neměli odpoledne kroužky.

Co máte na Polárce nejraději?

G: Nejraději mám to, že baví

děti i dospělí. Že jdeme-li na představení, které je určeno třeba i dětem od tří let, tak si to užiju já i to dítě.

Je něco, co byste změnili? Něco, co Vám v divadle chybí?

G: Já bych neměnila nic. Mně se tady líbí všechno. Jen, aby bylo víc představení. Abychom všechno stihli.

Protože odpoledne jich je málo. Ve čtvrtek máme kroužek a víkendy, když je pěkně, tak se snažíme jet pryč.

Kdyby Polárka byla jídlo, tak jaké?

G: Polárkový dort.

Na všechny otázky jsem se zeptal i malého Davidka. Na všechny zarytě mlčel. Jen na otázku, co má na Polárce nejraději rychle odpověděl: „Bobry.“ Bylo mi maminkou dovysvětleno, že myslí inscenaci Obří.

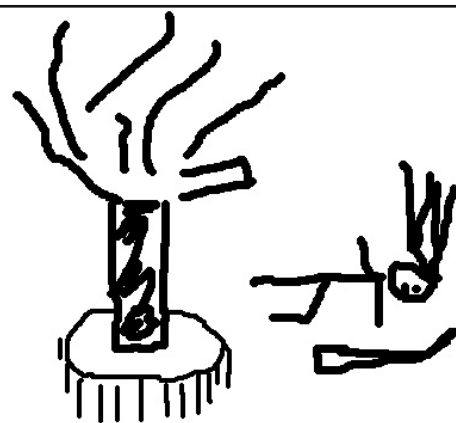
Rozhovor vedl
Mr. Jelen

Světlejší dny pro inkluzi

V návaznosti na článek, který jsme zveřejnili v minulém čísle, o skandálně nespravedlivém osudu ptáčka, jenž byl pro nedostatek očí nepřijat do inscenace *Co šeptají stromy?*, přinášíme nyní zprávy o dalším vývoji diskriminativy kariéry. Vzhledem k tomu, že projekt *Zavěšený technik* se příliš neosvědčil (Jáchym Panáček ze sakury spadl i s větví, pozn. red.), přišla redakce novin Můjtsvět s originál-

ním řešením: nabídla panu Pařátkovi místo korektora a občasného přispěvatele. Toto řešení se ukázalo býti šťastným minimálně ze dvou důvodů: Sl. Alegorie od jistého úrazu již nechce mít s korekturami nic společného a navíc je Ping. Petr Pařátek, GdPr. jak pro tuto pozici, tak pro všechny ostatní pozice v naší redakci, i přes drobnou zrakovou vadu, zdaleka nejkompetentnější.

Rekonstrukce pádu Panáčka z třešně

Sl. Alegorie

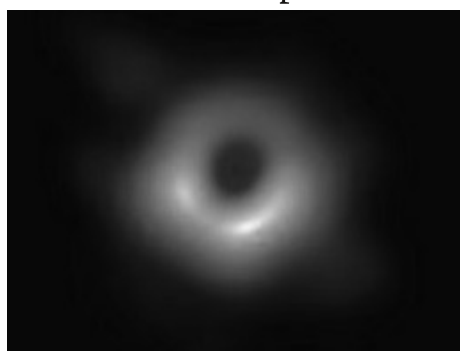
Tma odešla do světa

Z železničního tunelu severně od Brna se jedné noci krátce po dubnovém úplňku vytratila tma. Podle dostupných zdrojů se jí znelíbil osamělý život uvnitř poměrně úzkého a vlhkého vlakového průjezdu a rozhodla se odejít do světa a najít si nějaké normální povolání.

Za dobu, kdy se Tma z tunelu volně pohybuje světem, byla spatřena například dálniční policií: v kokpitu nákladního automobilu se snažila řídit kamion. Protože je však tmou, neviděla příliš na cestu a také řidiči okolních vozidel byli z přítomnosti tmavotmavé tmy na dálnici značně zmateni. Div, že se nikomu nic nepříhodilo.

O několik dní později nám očití svědkové (profesionální poštáci) telefonovali, když pozorovali, kterak se Tma z tunelu snaží jakožto jejich kolegyně doručovat dopisy a pohlednice. Ty však v ní samotné mizely a nikdo je už nemůže najít. Mnozí adresáti se tak svých psaní nejspíš už nikdy nedočkají.

Naposledy byly horké linky naší redakce v pohotovosti,

První snímek černé díry z dubna 2019

když Tma z tunelu s fotografií černé díry z galaxie Messier 87 (první fotografií svého druhu na světě) oslovovala na ulici náhodné kolemjdoucí a prosila je, zda by jí neporadili cestu k oné jmenované černé díře.

Zda tma z tunelu černou díru stále hledá či nikoliv, je nám prozatím neznámo. Víme však jistě, že její původní místo v železničním tunelu nikdo jiný nezaplnil, čímž trpí zejména řidiči vlakových souprav. Ti si stěžují, že jim sice nevadí, že v tunelu najednou není tma, ale vyloženě se jim stýská po kýženém světle na konci tunelu.

Chlapeček
z bronzu

Pod zadkem (pokračování ze str.1)

Kobylka si na každém chvíli pohoví a lišák se napije opravdu ze všech dlaní. Moje návštěvnice byla nadšená a fascinovaná zároveň. Z pootvorené pusinky na mne občas ukápala slina nekontrolovatelnosti. Jak já jsem byl hrdý. Když veverka požádala o pomoc, holčička se bez okolků zvedla a utíkala za ní. Jelikož ale to samé udělala většina diváků, zastavila se, otočila a řekla: „Taky. Maminka taky.“

Když se vrátila, sedla si vedle mne, na studenou zem a vzala mě do rukou. Po chvíli mi začala žužlat růžek a za moment jsem už byl mokrá celá.

(Po každém představení jsou polštářky vyprány, pozn. red.)

Zachránila mě až velká sova, co přiletěla přímo před mou návštěvnici. „Krásný. Sova. Veliký.“

Inscenace se blíží závěru a herečka ulehá na zem. Snad ji uspává blížící se noc, nastalá zima nebo samo stáří.

Sova z inscenace Co šeptají stromy?

O tom ať si přemýšlí dospěláci. Má malá divačka si mne dala pod hlavu, prohlásila tiše „hají“ a nechala se přikrýt bílou pokrývkou.

Po (pro ni přiměřené) chvíli vstala a oznámila ostatním: „Hotovo. Stačilo.“ A tím skončilo toto představení i pro mne. Pro jeden z mnoha polštářků, na které můžete usednout, když přijdete na inscenaci *Co šeptají stromy?* a tiše naslouchat. Možná stromům a možná těm, pro které je inscenace určena a kteří stromy možná opravdu slyší.

Pan Polštář

Stalo se obecně přijímanou skutečností

Jan Cimr

Stalo se obecně přijímanou skutečností -

- nebo jí to snad bylo odjakživa -
- nezvratným faktem, jako fyzikální vzoreček,
- jako jedna plus jedna, něco o čem se nediskutuje,
- je to úzus, je to diskurz, je to paradigma -
- víc chytrých slov už na světě není -
- že divadlo pro děti je skotačivé a barevné -
- nebo že takové má být -
- že divadlo děti nezraňuje, nedráská,
- nezpůsobuje deprese, existenciální krize
- ani morální dilemata -
- vůbec všechny ty věci,
- kvůli kterým my dospělí do divadla chodíme -
- pohladí po duši, rozesměje, laskavě poučí -
- to nanejvýš -
- ale hlavně ujistí. Zbaví nejistot, ukáže krásný svět,
- svět, který si všichni v hloubi duše přejeme,
- svět, kde zlo je po zásluze potrestáno,
- svět kde i hlupák, poslouchá-li svého Mefistu,
- dojde královské koruny -
- klasickou pohádku si dosadte sami -
- svět, který my dospělí máme pod kontrolou -
- to hlavně, abychom se ujistili i my,
- kdo s dětmi jdeme za tím hřejivým zážitkem.

Kritik-odborník pak nikdy nezapomene zmínit,
že toho dosahuje, ač je chudičké,
že možná právě v té papundeklové nouzi
tkví jeho krása.

Stalo se obecně přijímanou skutečností,
to jest jsme v tom všichni -
- až po uši -

Snad že jsou děti bytosti emočně oploštělé,
neznaje jiných citů než veselosti,
té jedné poloviny světa,
které se nám dospělým tak často nedostává
snad se tak nastoluje rovnováha,
vše se anuluje, jako hmota s antihmotou
se navzájem smažou naše světy
a nebude nic
jen výbuch

Pak by jistě bylo zbytečné dělat jiné divadlo
než to barevné a skotačivé,
fyzika světa by to neunesla
a děti by tomu nerozuměly.

Anebo možná je to právě naopak,
děti trpí
zmítány pochybnostmi

o smyslu své vlastní nedozrálé existence,
pod tíhou depresí sklání své roztomilé hlavičky,
pak ano, pak jediné toto je cesta,
tvořit ostrůvky nevinného veselí
v nekonečném moři smutku -
- dětství -
- jako paliativní péče
je divadlo pro děti a mládež
jistě velmi záslužná práce.

Jen abychom si rozuměli,
to není kolkovaná stížnost,
to je zaměřovač hledající nepřítele,
zdegenerovaného kašpárka -

- Kopecký osmé generace -
- panenku voodoo

propíchnout stříbrnou jehlou,
usmažit v teflonové pánvi,

ať zemře v loutkových bolestech,
shoří v papundeklu kulis,

v apokalyptickém lisu se rozdrtí
kaširovaná zvířátka,

do poslední chvíle se budou roztomile usmívat
a všechny postavy nadepsané ve scénáři

Vypravěč
se udává žertovnými rekvizitami.

Pak uvidíte, jak se děti dovedou smát.

Redakce

Vzhledem k tomu, že právě čtete již druhé číslo *Můjtyšvěta*, je načase, abyste se dozvěděli něco o naší redakci. Co to vlastně redakce je?

Podle wikipedie je to kolektiv pracovníků provádějících redakční práce. Jasný, ne? V našem případě jde o partičku tvorů, kteří se mnou pro vás vytvářejí tuto tiskovinu. Schází se spolu, dlouze hovoří o tom, co by v ní mělo být a kdo to napíše, pak to píšou a navzájem si kontrolují pravopisné chyby. No a na mně potom je, abych to všechno

nasázel: abych vymyslel, co bude kde, jak to bude vypadat, a pak dal každý obrázek, každé písmenko na to správné místo.

Často se také stane, že má někdo z redakce připomínku nebo komentář k něčemu, co je v nějakém článku napsané. Potom se vám může stát, že v textu narazíte na závorku, která končí pozn. red., což znamená, že to, co je v závorce napsané, je právě taková poznámka redakce. Třeba Pařátek si v takovém poznamenávání vyloženě libuje (*Protože je studovanéj, pozn. red.*).

A kdo jsou vlastně naši redaktori a kde je můžete potkat?

Mr. Jelen

To je náš mistr přes komunikaci a proto dělá rozhovory a sbírá reakce od diváků, kteří se na něm někdy rádi trochu povozí. Zná každého, kdo kdy v Polárce byl. Neúnavně totiž hlídkuje před vstupem do divadla.

Ping. Petr Pařátek, GdPr.

O osudech redaktora Pařátka bylo řečeno mnohé. Jeho bydlištěm je nástěnka nad stolem naší produkční Vendulky. Tak až Vás zas budou kvůli špatnému počasí protahovat na malou scénu kanclem, můžete mu zamávat. Jen nebudte nervózní, když nebude příliš reagovat (*Má problémy se zrakem, pozn. red.*).

Slečna Alegorie

(tj. po vysvětlení vtipná, pozn. red.) sídlí v kanclu na policičce, kde má z první ruky informace o tom, co chystá umělecké i neumělecké vedení, a tyto informace pak vynáší ven. Kromě toho se v kanclu sem tam přiučí i nějaký ten speciální divadelnický termín jako například emocionální akcelerace nebo třeba pofidérní alegorie a tak.

Chlapeček z bronzu

Ten je momentálně na dovolené u jednoho mého kamaráda z hereckého souboru (*na policičce s květinami, pozn. red.*). Nemohu bohužel prozradit, u kterého, protože se bojí, že by mu tím dovolená skončila. I tak nám ale pravidelně zasílá podnětné články, které se většinou týkají pohádkového světa.

Hejkal Břěta

Pro něj je práce v redakci taková bokovka. Jeho hlavním úkolem je chránit klíč od mračného paláce v představení *Tamtadarova dobrodružství*. Když ale zrovna nerandí s Rusalkou z přístavu, sbírá z výhodného místa v kulisárně trefné postřehy o polárkovských hercích a dalších vykucích. Anebo, protože je vášnivým astrologem, přepočítává dráhy planet a připravuje horoskopy.

Můjtyšvět, skřítek z rodu permoníků, čeleď divadelní skřítek kouzelný

A mě, Můjtyšvěta, jejich redakčního šéfa, znáte všichni. Toulám se sice po celém divadle, ale většinou mě můžete zastihnout v našem Polarkafé, kde se velmi rád nechám pozvat na limču. Tak někdy zajděte!

Test: Jaká divadelní profese je pro tebe ta pravá?

V divadle pracují herci, to je jasné. Kromě nich je ale v každém divadle spousta lidí, kteří nejsou na první pohled vidět, ale rozhodně by bez nich nic nebylo tak, jak je. Která profese je nejlepší zrovna pro tebe? Vyzkoušej si.

1. Když na ulici najdeš starý kopačák, co uděláš?

- a) Začnu si s ním kopat, to je jasná věc.
- b) Začnu přemýšlet, kde se tam vzal a kam patří.
- c) Zorganizuju fotbalový zápas nebo rovnou turnaj.
- d) Kopnu si, to jo. Většinou každý balón prokopnu, tak ho pak musím spravit.
- e) Když si kamarádi začnou kopat, já budu rozhodčí.
- f) Vezmu si ho domů a přetru na růžovo.
- g) Nemohl bych na té ulici najít raději discokouli?

2. Jak se nejraději oblékáš?

- a) Chci být hlavně originální a svůj.
- b) Spíš jednoduše, moc to neřeším. Ale ladím vždycky.
- c) Tak, aby mi to hlavně slušelo.
- d) Hlavně pohodlně.
- e) Nepotřebuji být vidět, ale rád si vybírám doplňky.
- f) Mám rád barvy a zkouším různé styly.
- g) Co mi přistane ve skříni, to mám.

3. Když po tobě rodiče chtějí něco, s čím nesouhlasíš, co uděláš?

- a) Většinou začnu hodně křičet.
- b) Vysvětlím jim situaci z druhé strany. Argumentovat umím hodně dobře.
- c) Zatnu zuby a udělám to tak, aby byli spokojení oni i já.
- d) Udělám to, ale vnitřně nesouhlasím.
- e) Rodiče většinou moc neposlouchám, dělám si věci po svém.
- f) Udělám to podle sebe a oni potom pochopí, že to byl lepší nápad.
- g) Zavřu se do skříně a doufám, že na to mezitím zapomenou.

4. Jaká je tvoje nejoblíbenější hračka?

- a) Plyšák
- b) Knížka
- c) Autíčko
- d) Náradí
- e) Šachy
- f) Stavebnice
- g) Svítící sliz

5. Jakého psa by sis nejraději pořídil?

- a) Husky. Je krásný, ušlechtilý a akční.
- b) Nejspíš oříška, klidně i z útulku. Bývají nejchytřejší a nejlepší na pokec.
- c) Nějakou malou rasu, hlavně ať není moc náročný. Nebudu na něj mít moc času.
- d) Třeba retrívra. Když ho vycvičíte, je to největší parťák a taky pomocník.
- e) Australský ovčák. Kromě toho, že je nejhezčí, tak taky...nahání ovce.
- f) Líbí se mi chlupatí psi, třeba čau čau.
- g) Všichni psi jsou krásní. Hlavně, aby byl veselý, zdravý a měl hezkou lesklou srst.

Bonusová otázka: Chtěl bys mít hodně peněz, až budeš velký?

- a) ano
- b) ne

Pokud jsi na poslední bonusovou otázku odpověděl a), potom nemá smysl počítat výsledek, protože se pro tebe nehodí žádná divadelní profese. Pokud jsi odpověděl b), spočítej si, kterou variantu jsi označil nejčastěji. Pokud ti vyšlo víc profesí, gratulujeme! Máš to štěstí, že si můžeš vybírat!

Výsledek testu najdeš na straně 7.

Výsledek testu ze strany 6

Pokud jsi nejčastěji odpověděl a), můžeš být HEREC!

Herec je člověk, který je v divadle nejvíc vidět. Slízne všechnu smetanu, ale když se něco nepodaří, taky je to on, kdo to odnese za všechny. Herec musí být suverénní a sebejistý. Během jednoho svého života si vyzkouší spoustu jiných. I ty můžeš být hercem, ale než se tak definitivně rozhodneš, pamatuj: Ne, herec nepracuje jenom večer!

Pokud ti nejčastěji vyšlo b), můžeš být DRAMATURG!

Vysvětlit tuto profesi by stálo za celý článek. Dramaturg nejen že často píše scénáře, ale je to hlavně pravá ruka režiséra. Snaží se o to, aby celé představení mělo hlavu a patu. Dramaturgům nevďčíme jen za to, co v představení je, ale především za to, co v něm není. Nebýt nich, blázniví režiséři by si dělali, co chtějí. Ve zkratce, dramaturg má v popisu práce zvažovat, přemýšlet, opravovat. A je chytrý jak opice.

Jestli je tvá nejčastější odpověď c), můžeš být PRODUKČNÍ!

Ach, nevďčná to funkce. Produkční hlídá všechno a všechny. Stará se o to, aby všichni byli tam, kde mají, kdy mají, s kým mají a dělali tam, co mají. A aby měli všechno, co mají mít. A aby to nestálo moc peněz. Nicméně všichni mohou produkčním jen závidět mimo jiné jejich organizační talent. A ti chytřejší si snad i uvědomují, že bez nich by divadlo sotva mohlo fungovat déle než týden.

Pokud jsi nejvíc odpovídal d), můžeš být TECHNIK!

Ne každého baví věci jenom používat, někteří z nás je rádi vyrábí. A mezi ně nejspíš patříš i ty. Technici jsou v divadle strašně důležití, protože úplně všechny kulisy a spoustu rekvizit je potřeba vyrobit, opravit, postavit, přemístit.. Natírají, přitloukají, slepujou. Tohle všechno a mnohem víc má na starosti technika. Náročná to práce, ale velmi, velmi potřebná. Vivat!

Jestli jsi nejčastěji volil e), můžeš být REŽISÉR!

Režisér je hlava toho všeho. On vymýšlí a rozhoduje, jak věci budou. Na jevišti a mnohdy i mimo něj. Má právo veta, zkrátka je to šéf. S tím ale souvisí i to, že má největší zodpovědnost. Pokud se něco nepovede, může za to on a jenom on. Ne každý má na tohle povolání povahu, gratulujeme!

Pokud jsi nejčastěji volil f), můžeš být SCÉNOGRAFEM!

Scénograf je člověk, který vymýšlí, jak to bude na jevišti vypadat. Měl by umět hezky kreslit, modelovat, vyrábět. Ale hlavně by měl přemýšlet spíš v obrázcích než v písmenkách. Přemýšlíš tak ty? Potom můžeš být scénografem!

Je-li odpověď, kterou jsi volil nejčastěji g), pak můžeš být OSVĚTLOVAČ!

Osvětlovač má moc zajímavou práci. Občas leze někde po žebříku, ale většinu času tráví ve své kabině, odkud řídí světla. Společně se scénografem si vymýšlí, odkud bude svítit jaké světlo a jakou bude mít barvu, takže strašně moc ovlivňuje celé představení a jeho atmosféru. Schválně si někdy zkus všimnout, ani sebemenší svíčka totiž v žádném představení není jenom tak. Pokud budeš chtít, můžeš být osvětlovačem!

V této osmisměrce můžeš najít křestní jména všech herců a dalších tvůrců, kteří zrovna teď ve jménu divadla zkouší novou inscenaci *Ve jménu republiky*.

C	M	A	D	A	D	C	R	C	A
L	V	A	S	I	K	Á	B	U	B
F	U	H	N	I	S	Č	T	W	J
A	F	K	O	I	M	U	I	Y	Ě
L	L	A	Á	N	Ř	O	K	N	T
F	O	D	P	Š	Z	E	N	I	A
R	H	J	G	X	Q	A	T	A	M
E	O	A	L	X	C	D	D	A	R
D	N	M	Š	Á	M	O	T	S	K
Z	Z	A	J	K	A	Č	K	A	K
T	A	L	A	A	D	R	A	J	X

osmisměrku připravila Sl. Alegorie

Vymalujsi motýla - jde o speciální druh motýla pohádkového. Právě tak barevný, jak jej vymaluješ vyletí v říši pohádek ze své kukly.

omalovánku připravil Ping. Petr Pařátek, GdPr.

POLITICKY ANGAŽOVANÝ POLŠTÁŘEK

Zeptali jsme se Pana Polštářka, co by si přál za odměnu za článek Pod zadkem (na 1. straně, pozn. red.). K našemu překvapení si přál být statným rytířem vynesena na demonstraci proti agentovi Burešovi. Jak vidno na obrázku, přání jsme se pokusili splnit...

Bojovka pro dopĕlé aneb Neonacisté jsou v Brně k nenalezení

Ještě v euforické náladě po úspěšném upálení všech čarodějnic se politická buňka Divadla Polárka rozhodla první máj věnovat vážným věcem a připojit se k bloádě neonacistického pochodu. Vyzbrojeni nafukovacími balónky, transparentem s logem divadla a obligátně rozhořčenou politickou náladou jsme se vydali na Dominikánské náměstí, kde jsme vlastně jenom osudně apoliticky zmokli. Před nejhoršími následky krutého živlu nás zachránila (jak jinak) Polárka: tedy nepromokavá cedule s jejím logem. Po tom, co nám nedaleká zá-

kladna Švanda umožnila doplnit síly, vydali jsme se uprostřed hlučícího průvodu hledat nepřitele.

Pospolitost velkého davu protiextrémisticky smýšlejících Brňanů, vyjadřovaná štedrými výměnami fazolí, lízátek, úsměvů a dalších hippie rekvizit, společně s jarním ovzduším nutně vytvářela dobrou náladu. Ta trvala do momentu, kdy nás obrovské množství nasazených policistů uzamklo v Husově ulici a odmítalo pustit. Tehdy se ukázalo, že ani mezi námi nejsou pouze pacifisté.

Po menší potyčce, která se odehrála těsně vedle naší buňky a z jejíhož dosahu vysvobodila část z nás pouze duchapřítomnost Kateřiny Francové, která toho dne hrdě reprezentovala herecký soubor, nás policisté propustili a my se konečně vydali do ulic Brna hledat ten inzerovaný průvod neonacistů. Plocha okolo Mendlova náměstí, Václavské a Hybešovy ulice se promĕnila ve ve-

likou hrací plochu libovolně přehrazovanou nebezpečně se tvářícími policisty, po níž všemi směry pobíhaly malé skupinky nadšené mládeže a vymĕňovaly si bezcenné informace

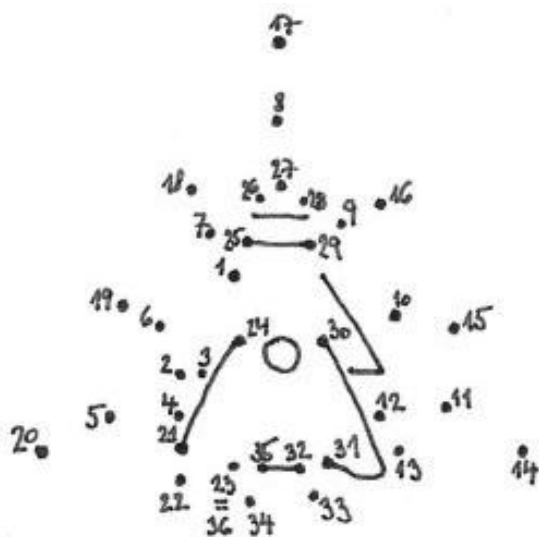
Polárnici s cedulí - záchranítkou před největším nebezpečím v Brně - deštěm.

o domnělém pohybu nepřátelské frakce, která byla ve skutečnosti dávno rozpuštěna. Potkali jsme člověka, který říkal: „Viděli jsme je a dokonce jsme na ně i křičeli.“ To byl ale jediný důkaz výskytu pravicových extrémistů v Brně.

Z množství více či méně dramatických a zapamatováníhodných momentů vyzdvihneme hrdinství, které osvědčil umĕlecký šéf Jan Cimetr. Z nějakého nepochopitelného důvodu jsme do ulice zablokováni policisty vešli z opačné strany než dav blokujících, v jehož prvních řadách blokovala Filipína Cimrová. Jan Cimetr neohroženě požádal příslušníka policejního sboru, aby mu manželku z druhé strany barikády vydal a za bouřlivého potlesku si ji tak vysvobozenou odvedl vstříc dalším dobrodružstvím.

Vzhledem k absenci nepřitele promĕnila se celá akce ve velkou diskotéku uprostřed Hybešovy ulice, z níž jsme se mohli vracet domů jako politicky-uvĕdomĕle vytancovaní občanĕ města Brna.

Brno, Brno, Brno Jan Mikulášek

Brno, Brno, Brno,
je mi s Tebou blaze.
Brno, Brno škoda,
že nejsi čtvrtí v Praze.

Brno, Brno, Brno,
k mému srdci tajný klíč.
Mami, tati, dědo,
odvezte mě odsud pryč.

Brno, Brno, Brno,
zda-li pak mě máš rádo?
Jestli je tomu tak,
tak podpálíš se dnes samo.

I ty budeš star

Vesmírná kapela Polaris na jedné ze svých zastávek v destinaci Měsíc. Stav beztláče je pro Polaris samozřejmostí stejně, jako je pro lidské tvory dýchání vzduchu.

Milanovo říkání a Šárčiny povídky

Legendární hudební duo Milan Bečvář a Šárka Tesařová
Vám poprvé přinášejí své okénko!

Odposlechnuto v kulisárně

- Technik 1:** Co všechno vlastně bereme na zájezd?
Technik 2: No každé si veme svůj nástroj. A nějaký stojan.
Technik 1: A bereme stojany na noty?
Technik 2: Dyť tam žádný moc noty ani nemáme.
Technik 1: Nojo. A ani neumíme číst noty.
Technik 2: To je fakt.
Technik 1: Tak stojany na noty neber.
Technik 2: Jo no.

Text zaslechla a zapsala Víla Lála

Obrázek pochází z dílny polárního grafika Štěpána Žampacha a patří k inscenaci Jak děti zachránily motýly.

Vymaluj si motýly

Horoskop na léto

Beran

Letní měsíce byste měli co nejvíce trávit v přítomnosti zvířat. Pejsci, kočky, ovečky, ti všichni vám budou zdrojem velké radosti. Udělejte si na ně čas.

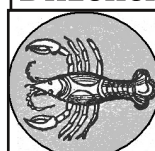
Býk

Upečte během prázdnin alespoň jeden dort. Jupiter vám k tomu poskytne dostatek vesmírné podpory.

Blíženci

Kdo druhému jámu kopá, ten kopá druhému jámu. Kterým z nich budete Vy? Planety vás každopádně nenechají na holičkách.

Rak

Nemračte se na své nejbližší. Nezaslouží si to. Raději si dejte ovocnou zmrzlinu či koláč a koukejte na hvězdy. Vždyť hvězdy jsou jak sedmikrásky nad Brnem.

Lev

Možná budete mít pocit, že vaši blízcí nerozumí tomu, co říkáte. Neuděláte chybu, budete-li jim vše opakovat dvakrát, nebo raději rovnou čtyřikrát.

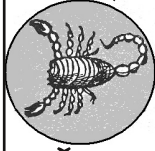
Panna

V létě se dočkáte nejednoho překvapení. Ať už budou překvapení příjemná či nikoli, vše důsledně oslavujte. Vesmír vás má rád.

Váhy

Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře. Naštěstí není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo.

Štír

Pusťte se v létě do něčeho, z čeho budete cítit pozitivní energii. Zejména se doporučují procházky v dešti, bahenní koupele a žonglování.

Střelec

Nezoufejte, pokud na Vás někdo zapomene. Hlavně na sebe nesmíte zapomenout Vy sami.

Kozoroh

Jezděte hodně vlakem. Vlaky totiž budou plně rezonovat s vaší náladou. Úplně nejlépe uděláte, vezmete-li s sebou kytaru a budete zpívat „Červená se line záře“.

Vodnář

Nepřehánějte to s přemýšlením. Lépe by bylo uklidit si hračky a namalovat beránka.

Ryby

Kvůli postavení Merkura a Venuše budete celé léto nerozhodní v oblékání. Nebudete-li vědět, co na sebe, zvolte fialovo-oranžovo-zelenou kombinaci. V té Vám bude dobře.

Horoskop připravil hejkal Břěta

Dort polárkový

Do nové sezóny vkročíme o víkendu 20.–22. září festivallem Polárkový dort. Na něm představíme všechny inscena-

Ve jménu republiky
V sobotu 15. června se mohou ti starší z našich diváků těšit na premiéru inscenace pro třináctileté a výš *Ve jménu republiky* v režii našeho uměleckého šéfa Jana Cimra. Inscenace se bude zabírat třetím odbojem, skupinou Majerová a spol., která působila na začátku padesátých let v Brně a jeho okolí.

Skupina, napojená na britské tajné služby, bojovala v ulicích, kterými denně procházíme, v domech, které denně míváme, proti komunistům, kteří nám tehdy vládli ještě víc než dnes. Nakolik byly odbojáři úspěšní? Nemusíte hádat. Dozvíte se to v Polárce!

Závěr sezony 2018/19

Dne 22. 6. už všichni společně s kapelou Polaris slavnostně zakončíme sezónu, abychom se mohli rozjet na prázdniny, školní i divadelní, a přichystat se na sezónu další.

ce vzniklé v předchozí sezóně laris, Bombardák a Nedloubek a těšit se můžete také se v nose. Festival bude probíhat kromě divadla také v šapitě v Björnsonových sadech.

Téma sezóny 2019/2020: Pravda a lež

Je pravda, že všichni umřem. Je lež, že nás nikdo nemá rád.

Je pravda, že rajce je moc dobré. Je lež, že kapusta se dá jíst.

Je pravda, že nikdo neví, kdo snědl marcipán do Homo zabijens. Je lež, že zmizel sám.

Je pravda, že jaro je nejkrásnější. Je lež, že lyžování někomu může prospět.

Je pravda, že to, co jsem tu právě napsala, je podle mě pravda. Je lež, že je to pravda i podle zbytku redakce, zbytku divadla, zbytku světa.

Je pravda, že příští sezóna bude mít téma *Pravda a lež*. Je lež, že bychom znali pravdu o pravdě a lži.

První pokus: Je to vlastně velmi jednoduché. Tématem příští sezóny opravdu bude *Pravda a lež*. Na druhou stranu je velmi složité něco o pravdě a lži psát, protože i to, co napíšu, bude vždycky posuzováno na škále od pravdy ke lži. Nemohu napsat pravdu. Protože ji dost dobře neznám. A tím, že o ní píšu, si tak nějak podtrhávám nohy. Nemůžu přeci psát o něčem, co neznám. No, a běhám v kruhu.

Druhý pokus: Asi si můžeme říct, že pravda je. Huť už se odpovídá na otázku „kde je?“. Na druhou stranu lež, která také bezesporu je a často se vyskytuje v množném čísle, je mnohdy zřetelně na očích, ale zase jak která. Obě tato slova se rozplývají ve své vlastní abstraktnosti. Rozplývá se mi to, o čem bych měla psát, a už zase nevím, co píšu. Ale všichni přece víte, co mám na mysli.

Třetí pokus: Zásadní neohraničenost pojmů, které nás ukotvují v tomto světě, je podmínkou naší existenciální identity, senzibility vůči okolí, vědomí přesahu, vlastní zanedbatelnosti, ale skrze tuto neohraničenost i nedozírné velikosti. Prostě abstraktní myšlení je to, co z nás dělá lidi. A to to ještě ohromně, možná až vulgárně zjednodušuji. Dává to smysl?

Poslední pokus: Tématem příští sezóny je *Pravda a lež*. Je to téma jednoduché. Je to téma složité. A abychom na tomto místě uvedli alespoň jednu nezpochybnitelnou pravdu, dodejme, že především hard-discem je člověk živ.

Sl. Alegorie

Jak kabina fandí aneb fotografie z dodávky naplněné polárními technikami jedoucí na zájezd do Zlína. Hrál se zrovna hokejový zápas na mistrovství světa Česko vs. Rusko. Zbývá dodat, že v průběhu celé první třetiny zápasu (tzn. asi 30 minut) se dodávka auty přeplněným Brnem posunula o celých 250 metrů.

Divadelní slovníček

Špíl	= představení
Mezišpílí	= doba odpočinku mezi dvěma představeními
Premiéra	= první uvedení inscenace
Bůček	= nejoblíbenější pochoutka v Polárce po premiéře
Gafa	= páska, v Praze zvaná "tejsa". Je to základní stavební jednotka divadla.

Křížovka

POZOR, POZOR! Máte jedinečnou možnost nahlédnout do příští sezony Polárky a dozvědět se dříve než všichni ostatní, kterou ze to knížku má v plánu přenést na jeviště náš umělecký šéf Honza. Jste zvědaví? Tak směle do toho!

1. Jaké je příjmení herce, muzikanta a kapelníka Polarisu, kapely Divadla Polárka?
2. V jakém městě se odehrává většina příběhů *Pohádek 1000+1 noci*?
3. Jak se říká lepící pásce, bez které se neobejde žádné divadlo?
4. Které naše představení pro děti od tří let se jako jediné nehraje v budově Divadla Polárka?
5. Na který kontinent nás přenese pohádka *Jak děti zachránily motýly*?
6. Jaká je zkratka festivalu, který proběhl (nejen) v Polárce na konci května?
7. Jak říkáme speciální vstupence pro děti, které by se bez ní do divadla nedostaly?
8. Jak se jmenuje autor knižní předlohy inscenace *Škola Malého stromu*?
9. Jak se říká velké místnosti, ve které se objevíte hned po vstupu do divadla?
10. Jak se jmenuje životní láska Siddhárthy?

1.

2.

3.

4.

5.

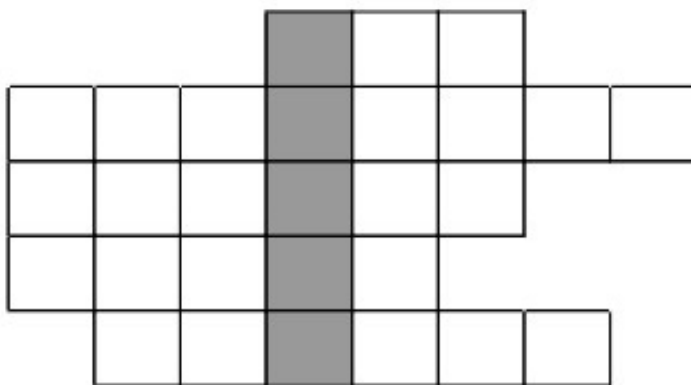
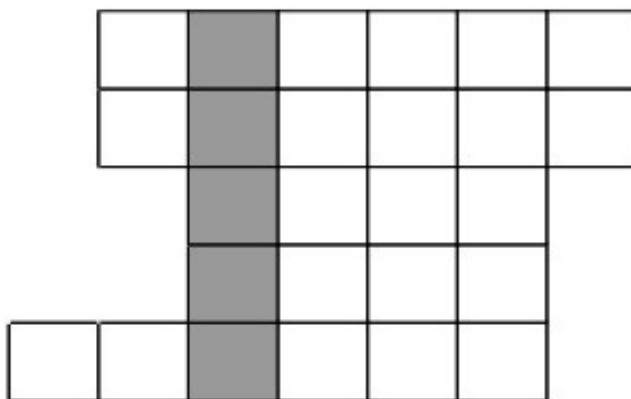
6.

7.

8.

9.

10.

Věří Suki na strašidla?!

Herec Tomáš „Suki“ Sukup je nejen jedním z nejvytěžovanějších polárních herců, ale kolem jeho osoby je také mnoho otázek a kontroverzí. V naší redakci i mezi diváky se v posledních dnech rozhořel spor, zda Suki věří na strašidla.

Tomáš byl donedávna představitelem Malé čarodějnice (děníra 30. 4. 2019), v současnosti hraje například mladého Indiána Malého Stroma (Indiáni jsou známí svou vírou v duchy a nadpřirozené bytosti), Inda Siddhárthu (smysl života hledajícího buddhistu), nebo osmiletého chlapce Tamtadara, který jako jediný ze třídy věří na strašidla a který dokonce podnikne nebezpečnou výpravu, aby strašidla zachránil před hrozbou vyhynutí.

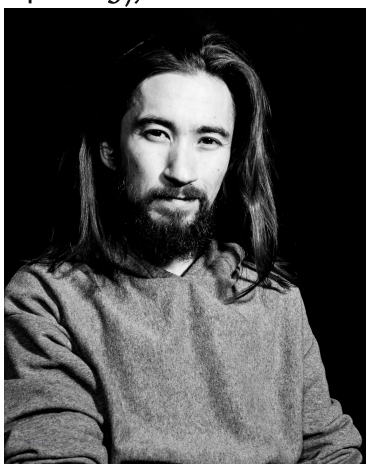
Má Suki něco společného s postavami, které ztvárňuje na jevišti? Nebo se s jejich viděním světa nijak neztotožňuje a nejsou pro něj ničím víc, než hereckou rolí, kterou odchodem z divadla opouští, a v osobním životě nechce mít s danými postavami vůbec nic společného?

Abychom rozptýlili pochyby i domněnky a našli odpověď na výše nastolené otázky, zeptali jsme se přímo Tomáše.

Suki, věříš na strašidla?

Suki: No jasně!

hejkal Brěťa

Věří Tomáš "Suki" Sukup na strašidla? Či snad je on sám strašidlem?

**ZDE MŮŽE BÝT
I VAŠE
REKLAMA**

Polárníček, naši nejmenší

Řekněme si na rovinu, jak to je. Náš divadelní dramatický kroužek Polárníček zkouší. Nebo teda zkoušel, na konci května měl premiéru. Před Vinnetouem pro vyprodané hlediště. Nebo teda tak-

hle, bude to až za čtrnáct dní od chvíle, kdy toto píšu. Samozřejmě měli velký úspěch. Měli? Budou mít? Jak to teda je? Ted' by byla lež napsat, že měli, protože to ještě nebylo. Ale taky by byla lež napsat, že neměli, protože určitě měli. Byli jste tam? Napíšete mi někdo, jak to dopadne?

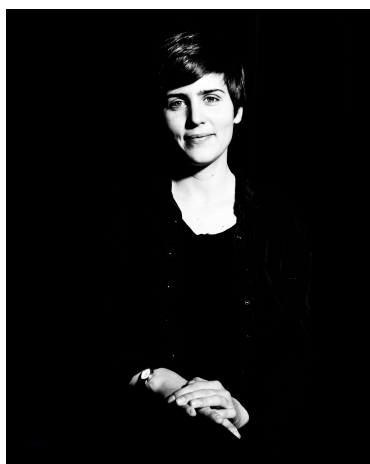
Pište na redakce@divadlopolarka.cz

PIF Sofča PAF Tonda PIF Anička PAF Pája
PIF Šárka PAF Albert PIF Róza PAF Filip
PAF Valérka PIF Kuba PAF Elinka
PIF Matouš PAF Thomas.

Indiáni a kovbojové. Vinnetou je náš hrdina!? Hrajeme si, zkoušíme, střílíme, řveme, smějeme se, hrajeme divadlo! Polárníček, ti nejmenší.

Ping. Petr Pařátek, GdPr. a M.Mančík

Naše paní Natála

Polárka doporučuje:

Janosch: Honzo, ty jsi Indián

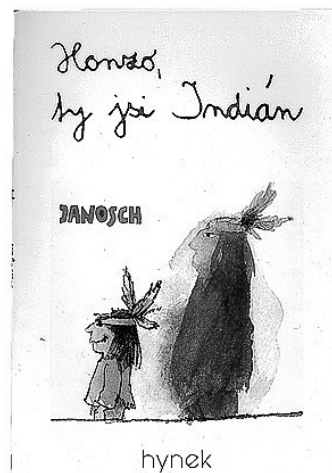
Hned po Bubákovi druhá největší (nejen co se literárních doporučení týče) autorita Divadla Polárka, vedoucí Natálka Pelcová doporučuje všem bezradným rodičům tuto knížku:

"Je to tak jak to je a tak je to také v pořádku." Jedna z mých nejoblíbenějších citací, kterou ráda používám je právě z této knihy. Když mně bylo dejme tomu třeba takových dva-

náct let (orientace v čase je jedním z mých velkých nedostatků), našla jsem doma starou kazetu po své mamince (ano, tenkrát jsem měla v pokojíčku kazeťák) a na ní jsem objevila rozhlasovku *Honzo, ty jsi Indián*, kterou namluvil Karel Heřmánek.

Jak se vyrovnat se strachem a šikanou ze strany učitele a spolužáků? Na pomoc dostane Honza Slamník neviditelného indiána od strýce Jonáše, který žije v pralese, potká psa, který je ve skutečnosti zakletým králem medvědů z říše, kterou každý nevidí a zjistí, že "jméno je kouzlo", "daleko je blízko a blízko daleko" a nemusí se bát namalovat na prázdný papír řeku, protože tak jak ji namaluje to bude v pořádku.

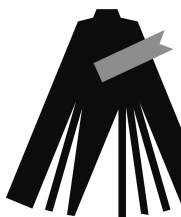
Kdybych měla děti, četla bych jim právě tuhle knížku, nebo bychom se zachumlali pod peřinu a poslouchali ji jako rozhlasovku.

Dlouhá Punčocha doporučuje:

Gina Ruck-Pauquètová: V každém lese je myš, která hraje na housle

Dlouhá punčocha je knihkupectví specializované na kvalitní dětskou literaturu. Najdete zde knihy, které zaujmou příběhem, výtvarným pojetím, kvalitou jazyka i zpracováním.

Dámy a pánové, milé děti!

Račte vstoupit do podivuhodného světa, kde se zajíc vychloubá svou odvahou, popletená sova v noci spí, ustrašený lev se bojí vlastního řevu a krokodýl se štítí vody.

Poznejte pana Žvýkačku, vynálezce, který snad již brzy vymyslí blankytně modrý prášek, jímž zlepší svět.

Pohádky a povídky německé spisovatelky Giny Ruck-Pauquetové vám znovu připomenou, jakou sílu má fantazie a co všechno dokáže lidská laskavost.

 Divadlo Polárka		program na měsíc 06/2019			
Před prázdninami do Polárky!					
DEN DĚTI S POLÁRKOU					
01	so	ODEN DĚTI Alenka za zrcadlem věk 5+ ODEN DĚTI Tančírna věk 2+ ODEN DĚTI Polaris	10.30 15.30 18.00		
04	st	Siddhártha věk 9+	17.30		
07	st	Naše třída věk 15+	19.00		
08	st	František z kaštanu, Anežka ze slunečnic věk 3+	10.30		
15	so	Ve jménu republiky věk 13+	17.30		
18	st	Ve jménu republiky věk 13+	17.30		
20	st	Škola Malého stromu věk 5+	17.30		
22	so	Jak děti zachránily motýly věk 3+ Polaris na zakončení sezóny	10.30 10.30		
25	st	Co šeptají stromy? věk 0+	9.30 a 11.00		
26	st	Co šeptají stromy? věk 0+	9.30 a 11.00		
27	st	Co šeptají stromy? věk 0+	9.30 a 11.00		
→ V dopoledních hodinách hrajeme pro školy a školky. Celý program najdete na našem webu. Změna programu vyhrazena.					
Divadlo pro děti a mládež; Tuřkova 54, Brno www.divadlopolarka.cz, rezervace vstupenek +420 770 142 638			 BRNO		

Reakce diváků

Asi jste si všimli, že náš redaktor Mr. Jelen bydlí přímo před vstupem do divadla. Proto mu neuniknou žádné vaše ohlasy na zhlédnutá představení či zažité workshopy. Níže sepsané reakce jsou od diváků, kteří navštívili představení *Pohádky 1000+1 noci* a následně workshop *Staň se hercem*.

o Na to, že jsem v Polárce poprvé, se mně to dost líbilo. (Viktor, 9 let)

o Mně se to moc líbilo. Akorát, jak jsme byli na tom divadle, bylo to tam moc malé. (anonym)

o Mně se líbilo skoro celé představení. Jen se mně nelíbilo, jak jsme tam museli stát, a že jsme na tu hru museli čekat. Jinak mě bavila hra z workshopu, jak jsme běhali podle rychlostí a pak jsme se proměňovali. (anonym)

o Nejvíce se mně líbilo, jak byla ta štetka džinem. A hodně se mi líbila celá pohádka. (Matias, 9 let)

o Mně se na tom workshopu líbilo, jak jsme dělali to s těma jedničkama, a jak jsem se naučil, že když volám haló, nesmím zvedat krk. (Nikolas, 10 let)

o Mně se líbily ty postavy, jak byly z čehokoli. (Lada, 9 let)

o Mně se líbil na workshopu ten začátek. Jak jsme hrály tu hru a postupně jsme zrychlovali. (Julie, 9 let)

o Líbilo se mi divadlo, ale mohlo by být delší. (Dan)

Soutěž!

Pošlete nám jakoukoli reakci na představení, workshop, akci, koncert či prostě na celé divadlo. Pošlat můžete obrázky, recenze, reflexe, asociace apod. Přijímáme příspěvky od těch nejmladších až po ty nejstarší. Ke svému výtvoru vždy napište své jméno, věk a kontakt na Vás. Nejlepší ohlasy nejen že otiskneme v našem dalším čísle (které vyjde na festivalu Polárkový dort) ale také vyhrajete jeden lístek zdarma na Vámi vybrané představení. Oceňovat budeme především nápaditost. Tak neváhejte a pošlete své reakce na email: redakce@divadlopolarka.cz nebo na můj fb Skřítek Můjtysvět nebo na adresu: Divadlo Polárka, Tučkova 34, Brno 60200. Anebo nám je přineste přímo do divadla.

Můjtysvětova PEČENĚ

